

Sr. Chen: «Quan algú se sent reflectit en el que fas i s'hi troba, es crea una connexió»

Parlem amb el cantant rubinenc que ha guanyat un premi Enderrock i un Cerverí durant l'any 2019

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=PrctbQ9NCYQ>

Entrevistem el cantant i productor rubinenc Martí Mora Julià, més conegut com a Sr. Chen. Va començar de ben jove en el món de la música i han passat vuit anys des que vam escoltar el seu primer disc propi amb Matador Rockers. L'any passat va sorprendre amb el seu primer projecte en solitari *Espero que te guste* i enguany ha estat treballant braç a braç amb el terrassenc Lildami.

El 2019 ha estat, sens dubte, l'any de la música urbana i els dos vallesans han demostrat que el trap i el rap també es poden fer en català. De fet, en menys d'un any, s'han endut el Premi Enderrock a Millor disc de hip-hop i músiques urbanes (<https://www.rubitv.cat/noticia/834/rubinenc/srchen/lildami/guanyen/premi/enderrock/millor/disc/hip-hop/musiques/urbanes>) , el Premi Cerverí a la millor lletra en català de l'any (<https://www.rubitv.cat/noticia/3392/lildami/guanya/premi/cerveri/millor/letra/catala/any/amb/sempr/e/es/estiu>) amb *Sempre és estiu*, i han estat els autors d'*Anorac*, la Cançó de l'estiu de TV3 i Catalunya Ràdio (<https://www.rubitv.cat/noticia/2534/lildami/amb/emotional/goku/rubinenc/sr/chen/autors/canco/estiu/tv3/catalunya/radio>) .

- Per què ha escollit aquest lloc per fer l'entrevista?

- He escollit la plaça Figueres perquè a la casa groga d'aquesta plaça vaig muntar el meu primer estudi. Era la casa del meu avi i els hi vaig demanar permís per muntar l'estudi i allà, molts artistes de Rubí, de Terrassa i del Vallès, ens hem passat bastant de temps fent música. La meva adolescència ha estat en aquella casa i hi han passat moltes coses. Per mi és un lloc carregat i amb molt simbolisme.

- Com es definiria?

- Ara mateix crec que estic en un moment de canvi, de no saber ben bé què sóc i no saber cap a on vaig, però amb curiositat de saber cap a on em portarà l'onada. Ara mateix, si busco cap endins, no trobo res.

- Com va començar en el món de la música?

- La meva vessant creativa sempre havia estat molt més cap al món de la il·lustració. Sempre m'havia agradat molt dibuixar i pintar. De fet, quan era petit el que veia al final del camí era a mi il·lustrant o fent còmics, però mentre feia batxillerat, per la influència de la meva germana, que sempre havia escoltat música urbana, em va començar a agradar molt la música.

Me'n recordo que hi va haver el *boom* del hip-hop i em va començar a gravar. Vaig passar d'estar cada dia dibuixant i pintant, a estar davant de l'ordinador fent música, comprant música, escoltant, toquetejant, etc. Tot i això des de petit sempre m'havia agradat jugar amb els vinils a

casa el meu avi; canviar la velocitat, posar-lo marxar enrere, etc., em feia gràcia. Sempre he tingut curiositat cap al món de les ones i el so.

- Què és per vostè la música?

- Per mi és supervivència pura i dura. Si no fos per la música, hi hauria una part de mi que necessitaria parlar. A través de la música és l'única manera que tinc de donar-li veu a aquestes emocions. I connectar també és molt important, almenys per a mi. Quan algú se sent reflectit en el que fas i s'hi troba, es crea una connexió. És maco també que ens trobem en l'obra.

- Ja fa més d'un any que va sortir el seu disc en solitari. Aquesta ha estat la resposta del públic??

- Totalment. La crescuda ha estat molt interessant. Jo també sóc productor i, per tant, m'agrada treballar amb els artistes i poder ajudar-los amb la seva visió. Cada artista té com el seu coloret i jo tinc el meu coloret personal, i veure com es barregen les coses em fa molta il·lusió i em transmet alegria.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=7JIQOfI4cc?>

- Com vas començar a treballar conjuntament amb en Lildami? ?

- Tot va venir perquè jo estava col·laborant amb un altre artista que es deia Mi Amargo, de Mataró, un dels meus rapers preferits d'Espanya. Vam fer aquesta col·laboració junts i em va cridar l'atenció perquè el Lildami era un raper de Terrassa, i crec que Rubí i Terrassa sempre han tingut molt bona sinergia, però d'ell no n'havia sentit a parlar mai.

Vaig escoltar-lo i reconec que abans de treballar amb ell tenia molts prejudicis cap a la música en català, i més concretament amb el hip-hop en català. No li havia donat mai espai a posar atenció a la música en català i en Lildami em va treure moltes merdes de sobre. Em va fer veure que és un gènere que es pot fer bé, que es pot fer de manera professional, que es pot parlar de coses i que al final és un llenguatge i ja està. Simplement has de trobar la manera d'expressar-ho, i si per a ell la millor manera és en català, doncs endavant.

- Creu que el trap passarà de moda??

- Jo trobo que és l'evolució natural, és a dir, si mires Estats Units, que és una mica d'on ve tot, segueix havent-hi grans figures del hip-hop fent grans coses amb figures importants del trap. La vibra ve a ser la mateixa. Al final, per a mi, quasi tot és música urbana, i ja no m'agrada dir música urbana. Al final, és gent fent música. *Mola* que el gènere cada cop està més difuminat. Al cap i a la fi, és una artista fent coses i prement uns instruments o uns altres.

- Treballar en un gènere musical concret limita?

- El que és *guai* és que el gènere creix i el que és *sa* que la gent creix amb el gènere. El que és *xungo* és que et quedis com en l'adolescència, que passar molts cops això. Per exemple, el heavy i el metal ho han fet molt bé això; ha sabut fer que el públic creixi i el gènere creixi i es faci adult. Potser no fins a arribar a ser *mainstream*, però sí que sap créixer, fer que el seu públic creixi i que el missatge maduri.

Al final, no és el mateix un missatge que li dones a un nen de 16 anys quan tu en tens 20, que un missatge que puc donar jo ara que en tinc 31 o rapers que en tenen 40. El missatge va canviant perquè tu vas canviant, i jo ara em trobo en una posició que m'agrada perquè trobo gent de diferents llocs i maneres que es poden trobar reflectits amb el que faig. És experiència humana, tots sentim les mateixes coses.

- Un premi Enderrock, cançó de l'estiu de TV3, un premi Cerverí? Què li fan sentir tots aquests reconeixements??

- Està bé, és *guai*! Crec que està més orgullosa la meva mare o la meua iaia que jo, però és guai, és divertit. Els premis Enderrock estan bé, és un reconeixement per treballar i perquè hem fet alguna cosa que no s'havia fet encara dins de la música en català, i el premi del Cerverí ja va ser *l'hòstia* perquè no ens esperàvem un premi literari! És divertit i a més estic content perquè el premi Cerverí va ser per a una cançó que es diu *Sempre és estiu* i trobo que se li ha fet justícia. És una cançó que sempre havia quedat una mica a l'esquerra de totes les de l'àlbum i és una de les meves cançons preferides. Que rebés aquest reconeixement va ser *guai* perquè així aquesta cançó va trobar el seu què.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=7dISovAMGNw?>

- Catalunya viu una època de repressió i atac contra la llibertat d'expressió, i molts artistes, com el Valtònyc n'estan patint les conseqüències. Com a artista, què n'opina??

- És complicat. A mi sempre m'ha agradat l'art perquè té un factor d'estrènyer on fa mal. L'art a vegades ha de posar llum a llocs on s'hauria de posar atenció. Es pot fer des de la ironia, des de la broma, etc., hi ha mil maneres de fer les coses, però m'agrada molt l'art per això, perquè "apreta las tuercas" i al final genera discurs, i aquesta és l'única manera d'anar avançant.

Si mires enrere, la història de la música ha estat això; una conversa que no ha anat parant entre artistes. Per això, poder-te expressar lliurement i dir el que vols per a mi és un puntal. És molt absurd que es quartin les llibertats a l'hora d'expressar-te. Al final, tant si ho prohibeixen com si li dones molt de *bombo*, estàs donant-li llum i estàs aconseguint el que es vol, que és generar debat. Això és l'interessant. Però que algú estigui la presó per haver fet certes cançons em sembla molt absurd i totalment injust.

- Creus que a Rubí hi ha un problema de comunicació pel que fa al panorama musical?

- Ja no crec que sigui només a Rubí, crec que té a veure amb Barcelona, Catalunya i, inclús, Espanya. Tinc la sensació que aquí les escenes són individuals, és a dir, jo sóc la meua escena, Lildami és la seva escena, la Mariona és la seva escena, el Sergi Estella és la seva escena, etc. Falta saber veure el que estàs fent més enllà del teu discurs. Crec que a vegades costa trobar la figura de l'escena.

S'organitzen coses però també vivim en un moment interessant i complicat perquè hi ha tanta oferta i tanta llibertat per escollir que tots entrem una mica en paràlisi entre tantes opcions. S'ha de reconèixer que a Rubí sempre ha estat caldo de coses molt interessants i hi ha associacions noves, van sortint grups nous, neixen projectes interessants i al final és la ciutat parlant, en aquest cas cantant.

- Té prevista alguna actuació o col·laboració a la ciutat?

- Tot just ara estic fent una col·laboració amb un grup de Rubí, amb el de l'Albert Solà que es diu Veil. Estem preparant una cançó amb Sr.Chen per al seu pròxim àlbum, que en tinc moltes ganes. I ara estic molt centrat en el meu àlbum. He acabat la temporada Lildami i tinc ganes de connectar amb la temporada Sr.Chen i ficar-me a l'estudi a fer els meus temes, així que "en eso estamos".

Sé que ara es fa el Festival Full Colors, que vam mirar d'anar-hi però estem intentant fer-ho més gros. No puc dir gaires coses encara. Però amb el Lildami tenim moltes ganes de fer un *bolazo* aquí a Rubí. Vam estar al Primavera Pop, que vam fer dos temes, però tenim ganes de fer-la grossa aquí. L'hem fet grossa Sabadell, a Sant Cugat, a Terrassa, i sent rubinenc em *molaria* molt portar tot això que hem estat movent per tot Catalunya, aquí Rubí. Em faria molta il·lusió. Quan jugo a casa sempre és *guai*.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=R76-YgiNXoo>